

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 263/2011-73

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. D. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 10 ods. 1 a 2 s čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 330/2010-47 z 30. septembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. D. K. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. decembra 2010 doručená sťažnosť Mgr. D. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 10 ods. 1 a 2 s čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 330/2010-47 z 30. septembra 2010 (ďalej aj „namietané uznesenie ústavného súdu“).

Sťažovateľ v sťažnosti predovšetkým uvádza, že ústavný súd sa dopustil porušenia ním označených ustanovení ústavy a dohovoru, keď mu v konaní o jeho sťažnosti z 26. augusta 2010 „*odoprel prístup k spravodlivosti na vnútroštátnej úrovni*“ tým, že o nej rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia a aplikácie nepríslušného ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Podľa názoru sťažovateľa ústavný súd vydal zmätočné uznesenie z dôvodu, že „*ignoroval... právnu skutočnosť, že predmetná sťažnosť bola novou právnou vecou, kedy na základe čl. 7 ods. 5 Ústavy SR a príslušných citovaných ustanovení Dohovoru sa predmetnou sťažnosťou namietalo porušenie základných práv a slobôd občana SR v dôsledku postupu Ústavného súdu SR a následného procesného Uznesenia č. IV. ÚS 212/2010-37 zo dňa 20. 05. 2010 o podmienkach konania, a teda v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde takáto sťažnosť, ktorou sa namietalo uznesenie Ústavného súdu SR o podmienkach konania, bola prípustná, keďže nešlo o domáhanie sa preskúmania rozhodnutia Ústavného súdu SR v zmysle § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde*“.

V ďalších častiach sťažnosti sťažovateľ podrobne analyzoval ním tvrdené porušenie označených ustanovení ústavy a dohovoru, ku ktorým malo dôjsť vydaním namietaného uznesenia ústavného súdu.

Vychádzajúc z argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd o nej rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že

„... *zmätočným uznesením senátu Ústavného súdu SR... č. I ÚS 330/2010-47 zo dňa 30. 09. 2010, ktorým bola odmietnutá sťažnosť sťažovateľa doručená dňa 26. 08. 2010 pre*

neprípustnosť... boli tak porušené základné práva a slobody sťažovateľa – Mgr. D. K. zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 46 ods. 1 v spojitosti s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 45 ods. 1 Ústavy SR v spojitosti s čl. 47 ods. 2, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojitosti s čl. 26 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR, čl. 12 ods. 1 v spojitosti s čl. 12 ods. 2 Ústavy SR, čl. 47 ods. 3 Ústavy SR v spojitosti s čl. 12 ods. 1 a čl. 12 ods. 2 Ústavy SR, čl. 12 ods. 4 Ústavy SR, čl. 6 Dohovoru, čl. 6 ods. 1 Dohovoru, čl. 6 ods. 1 Dohovoru v spojitosti s čl. 10 ods. 1 Dohovoru, čl. 6 ods. 1 Dohovoru v spojitosti s čl. 10 ods. 1 a ods. 2 Dohovoru, čl. 6 ods. 1 v spojitosti s čl. 10 ods. 1 Dohovoru a čl. 13 Dohovoru, čl. 6 ods. 1 Dohovoru v spojitosti s čl. 10 ods. 2 Dohovoru a čl. 17 Dohovoru, čl. 13 Dohovoru, čl. 14 Dohovoru, čl. 17 Dohovoru... ktorým vysloví porušenie práva na zákonného sudcu... v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy SR...“, a ktorým zároveň

„... v zmysle § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde zruší uznesenie senátu Ústavného súdu SR... č. I. ÚS 330/2010-47 zo dňa 30. 09. 2010,

... v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vec vráti na ďalšie konanie... a uloží, aby zákonný senát Ústavného súdu SR konal znova vo veci sťažnosti sťažovateľa doručenej Ústavnému súdu SR dňa 26. 08. 2010...,

a v ktorom uloží zákonnému senátu Ústavného súdu SR, ktorému bude vec pridelená... a ktorý bude znovu predbežne prerokovávať uvedenú sťažnosť podanú 26. 08. 2010;

povinnosť umožniť mu na základe § 14 ods. 1 zákona o ústavnom súde a čl. 7 ods. 5 Ústavy SR v spojitosti s čl. 152 ods. 4 Ústavy SR samoobhajobu základných práv a slobôd sťažovateľom v konaní pred Ústavným súdom SR...

a povinnosť nariadiť ústne pojednávanie vo veci sťažnosti doručenej dňa 26. 08. 2010...“.

Sťažovateľ tiež žiada, aby mu bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 €.

II.

Sťažovateľ na viacerých miestach svojej sťažnosti formuloval tiež výhrady proti uzneseniu ústavného súdu č. k. IV. ÚS 212/2010-37 z 20. mája 2010, keď napr. na s. 50 okrem iného uviedol:

„... Uznesením č. IV. ÚS 212/2010-37 zo dňa 20. 05. 2010 sudcovia senátu Ústavného súdu SR (JUDr. Ján Luby, JUDr. Ľudmila Gajdošíková, JUDr. Ladislav Orosz) zabránili sťažovateľovi v prístupe spravodlivosti, keďže zmarili právo sťažovateľa na verejné a spravodlivé súdne konanie na nezávislom a nestannom súde zriadenom zákonom...

Z uvedeného protizákonného a protiústavného postupu senátu Ústavného súdu na čele s predsedom senátu JUDr. Jánom Lubym vyplynulo dôvodné podozrenie na trestnú činnosť – zneužívanie právomoci verejného činiteľa (§ 326 Trestného zákona), kedy sudca spravodajca, a ani sudcovia uvedeného senátu ...neaplikovali v danom prípade na základe § 31a zákona o ústavnom súde ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov s cieľom získať neoprávnený majetkový prospech súkromným osobám v rozpore s verejným záujmom, zákonmi SR a Ústavou SR, ako aj medzinárodnými zmluvami, ktoré garantujú základné ľudské práva a slobody, a ktorými je SR viazaná.“

Vzhľadom na túto skutočnosť členovia IV. senátu ústavného súdu (sudcovia Ján Luby, Ľudmila Gajdošíková a Ladislav Orosz), ktorým bola sťažnosť v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na rok 2010 pridelená na rozhodnutie, dospeli k záveru, že citovanú časť sťažnosti (ako aj jej ďalšie časti) možno považovať za vyhlásenie sťažovateľa v zmysle § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde, t. j. za vyhlásenie, že sudcov IV. senátu ústavného súdu v predmetnej veci odmieta pre ich predpojatosť. Preto označení sudcovia predložili uvedené námietky sťažovateľa predsedníčke ústavného súdu na rozhodnutie o ich predpojatosti.

O námietkach predpojatosti sťažovateľa proti členom IV. senátu ústavného súdu rozhodol ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 269/2011-74 z 9. júna 2011 tak, že sudcovia ústavného súdu Ľudmila Gajdošíková, Ladislav Orosz a Ján Luby nie sú vylúčení z výkonu sudcovskej funkcie.

Na tomto základe sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval IV. senát ústavného súdu zložený z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa č. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 24 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak

- a) sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,
- b) ústavný súd v tej istej veci koná,
- c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zo svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti zistil, že uznesením č. k. IV. ÚS 212/2010-37 z 20. mája 2010 (ďalej len „uznesenie z 20. mája 2010“) rozhodol o sťažnosti sťažovateľa z 18. februára 2010, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 1 a čl. 48

ods. 2 ústavy v spojitosti s čl. 12 ods. 4 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 17 dohovoru postupom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5 Co 281/2009 a jeho rozsudkom z 18. novembra 2009 tak, že sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Následne sa sťažovateľ sťažnosťou z 26. augusta 2010 domáhal vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 47 ods. 2, čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2, čl. 47 ods. 3 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 12 ods. 4 ústavy, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 10 ods. 1 a 2, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru, ku ktorým malo dôjsť postupom a uznesením ústavného súdu z 20. mája 2010. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa z 26. augusta 2010 odmietol uznesením č. k. I. ÚS 330/2010-47 z 30. septembra 2010 z dôvodu neprípustnosti s poukazom na to, že sťažovateľ ňou namieta porušenie svojich práv podľa ústavy a dohovoru uznesením ústavného súdu z 20. mája 2010, čo zakladá dôvod na jej odmietnutie v zmysle § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde.

V danom prípade sa sťažovateľ sťažnosťou z 15. februára 2011 domáha vyslovenia porušenia ním označených ustanovení ústavy a dohovoru, ku ktorým malo dôjsť postupom a uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 330/2010-47 z 30. septembra 2010.

Ústavný súd v tejto súvislosti opätovne konštatuje, že aj sťažnosť sťažovateľa z 15. februára 2011 smeruje proti rozhodnutiu ústavného súdu (uzneseniu z 30. septembra 2010), proti ktorému nie je v zmysle § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde sťažnosť prípustná.

Na základe tejto skutočnosti ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2011